

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

64 metai

2021 m. gegužės 17 d.

Turinys

IV Pranešimai

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

2021/C 189/01	Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> skelbiami leidiniai	1
---------------	--	---

V Nuomonės

TEISINĖS PROCEDŪROS

Teisingumo Teismas

2021/C 189/02	Byla C-771/19: 2021 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (Symvoulio tis Epikrateias (Graikija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E. / Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E. (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Viešojo pirkimo sutarčių sudarymas vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose – Direktyva 92/13/EEB – Peržiūros procedūros – Etapas iki sutarties sudarymo – Pasiūlymų vertinimas – Techninio pasiūlymo atmetimas ir konkurento pasiūlymo priėmimas – Šio akto vykdymo sustabdymas – Konkurso dalyvio, kurio pasiūlymas atmetas, teisėtas suinteresuotumas ginčyti konkurso laimėtojo pasiūlymo tinkamumą)	2
2021/C 189/03	Sujungtos bylos C-870/19 ir C-871/19: 2021 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze / MI</i> (C-870/19), <i>TB</i> (C-871/19) (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Kelių transporto priemonėse naudojami tachografai – Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 – 15 straipsnio 7 dalis – Reglamentas (EB) Nr. 561/2006 – Kontrolės vykdymo tvarka – Administracinė sankcija – Tachografo registracijos lapų už einamąją dieną ir prieš taiėjusias 28 dienas nepateikimas – Vienas ar keli pažeidimai)	3

2021/C 189/04	Byla C-950/19: 2021 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas (Helsingin hallinto-oikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) byloje, inicijuotoje A (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrovių teisė – Direktyva 2006/43/EB – Teisės aktų nustatytas metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės auditas – 22a straipsnio 1 dalies a punktas – Teisės aktų nustatyta auditą atliekančio auditoriaus įdarbinimas audituojamame subjekte – Veiklos pertraukos laikotarpis – Draudimas užimti pagrindines vadovaujamas pareigas audituojamame subjekte – Nepaisymas – Pažeidimo sunkumas ir trukmė – Frazė „užimti pareigas“ – Apimtis – Darbo sutarties sudarymas su audituojamuoju subjektu – Teisės aktų nustatyta auditą atliekančių auditorių nepriklausomumas – Išorinis aspektas)	4
2021/C 189/05	Byla C-28/20: 2021 m. kovo 23 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (<i>Attunda tingsrätt</i> (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>Airhelp Ltd / Scandinavian Airlines System SAS</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Oro transportas – Reglamentas (EB) Nr. 261/2004 – 5 straipsnio 3 dalis – Bendros kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju – Atleidimas nuo pareigos mokėti kompensaciją – Sąvoka „ypatingos aplinkybės“ – Laikantis teisės aktų reikalavimų surengtas pilotų streikas – „Vidinės“ ir „išorinės“ skrydžių vykdančio oro vežėjo veiklos aplinkybės – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16, 17 ir 28 straipsniai – Neigiamo poveikio oro vežėjų laisvei užsiimti verslu, teisei į nuosavybę ir teisei vesti kolektyvines derybas nebuvimas)	4
2021/C 189/06	Byla C-603/20 PPU: 2021 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (<i>High Court of Justice, Family Division (England and Wales)</i> (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) <i>SS / MCP</i> (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 – 10 straipsnis – Jurisdikcija bylose dėl tėvų pareigų – Vaiko pagrobimas – Valstybės narės teismų jurisdikcija – Teritorinė taikymo sritis – Vaiko išvežimas į trečiąją valstybę – Šioje trečiojoje valstybėje įgyta nuolatinė gyvenamoji vieta)	5
2021/C 189/07	Byla C-25/21: 2021 m. sausio 15 d. Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje ZA, AZ, BX, CV, DU ir ET/ <i>Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.</i>	5
2021/C 189/08	Byla C-47/21: 2021 m. sausio 28 d. Landgericht Ravensburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje F. F., B. A. / C. Bank AG, Bank D. K. AG	6
2021/C 189/09	Byla C-62/21: 2021 m. vasario 2 d. <i>Bundesgerichtshof</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG / E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL</i>	9
2021/C 189/10	Byla C-86/21: 2021 m. vasario 11 d. <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Gerencia Regional de Salud de Castilla y León / Delia</i>	10
2021/C 189/11	Byla C-112/21: 2021 m. vasario 25 d. <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>X BV / Classic Coach Company vof, Y, Z</i>	10
2021/C 189/12	Byla C-129/21: 2021 m. kovo 2 d. <i>Hof van beroep te Brussel</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Proximus NV / Gegevensbeschermingsautoriteit</i>	11
2021/C 189/13	Byla C-136/21: 2021 m. kovo 3 d. <i>Tribunal Constitucional</i> (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Autoridade Tributária e Aduaneira / VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda</i>	12
2021/C 189/14	Byla C-148/21: 2021 m. kovo 8 d. <i>Tribunal d'arrondissement</i> (Liuksemburgas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Christian Louboutin / Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl</i>	12
2021/C 189/15	Byla C-153/21: 2021 m. kovo 5 d. <i>Tribunal administratif</i> (Liuksemburgas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A, B, C, teisiškai atstovaujamas savo tėvų / <i>Ministre de l'Immigration et de l'Asile</i>	14

2021/C 189/16	Byla C-164/21: 2021. m. kovo 12 d. <i>Administratīvā rajona tiesa</i> (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA / Latvijas Zinātnes padome</i>	14
Bendrais Teismas		
2021/C 189/17	Byla T-161/18: 2021. m. vasario 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Braesch ir kt. / Komisija</i> (ieškinys dėl panaikinimo – Valstybės pagalba – Banca Monte dei Paschi di Siena prevencinio restruktūrizavimo pagalba – Pirminio patikrinimo etapas – Sprendimas pripažinti pagalbą suderinama su vidaus rinka – Nepriimtinumų grindžiamas prieštaravimas – Suinteresuotojo asmens statusas – Suinteresuotumas pareikšti ieškinį – Teisė pareikšti ieškinį – Priimtinumai)	16
2021/C 189/18	Byla T-134/19: 2021. m. kovo 10 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>AM / EIB</i> (Viešoji tarnyba – EIB darbuotojai – Darbo užmokestis – Priimtumas – Prašymo pradėti taikinimo procedūrą pateikimo terminas – Asmens nenaudai priimtas aktas – Geografinio judumo išmoka – Perkėlimas į išorės biurą – Atsisakymas skirti išmoką – Ieškinys dėl panaikinimo ir žalos atlyginimo)	16
2021/C 189/19	Byla T-114/20: 2021. m. kovo 17 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Alvargonzález Ramos / EUIPO – Ursus-3 Capital, A.V. (URSUS Kapital)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos panaikinimo procedūra – Vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas „URSUS Kapital“ – Prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų – Dalinis registracijos panaikinimas – Reglamento (ES) 2017/1001 18 straipsnio 1 dalis ir 58 straipsnio 1 dalies a punktas – Naudojimo iš tikrųjų įrodymas – Įrodymų vertinimas – Paslaugų kvalifikavimas)	17
2021/C 189/20	Byla T-127/21: 2021. m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Swissgrid / Komisija</i>	18
2021/C 189/21	Byla T-151/21: 2021. m. kovo 19 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Saure / Komisija</i>	19
2021/C 189/22	Byla T-154/21: 2021. m. kovo 23 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Saure / Komisija</i>	20
2021/C 189/23	Byla T-162/21: 2021. m. kovo 22 d. pareikštas ieškinys byloje <i>BZ / ECB</i>	21
2021/C 189/24	Byla T-164/21: 2021. m. kovo 26 d. pareikštas ieškinys byloje <i>QM / Europolas</i>	21
2021/C 189/25	Byla T-165/21: 2021. m. kovo 29 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Amort ir kt. / Komisija</i>	22
2021/C 189/26	Byla T-166/21: 2021. m. kovo 29 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale ir kt. / Komisija</i>	23

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje skelbiami leidiniai

(2021/C 189/01)

Paskutinis leidinys

OL C 182, 2021 5 10

OL C 180, 2021 5 10

Skelbti leidiniai

OL C 163, 2021 5 3

OL C 148, 2021 4 26

OL C 138, 2021 4 19

OL C 128, 2021 4 12

OL C 110, 2021 3 29

Šiuos tekstus galite rasti

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2021 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (Symvoulio tis Epikrateias (Graikija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E. / Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E.

(Byla C-771/19) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Viešojo pirkimo sutarčių sudarymas vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose – Direktyva 92/13/EEB – Peržiūros procedūros – Etapas iki sutarties sudarymo – Pasiūlymų vertinimas – Techninio pasiūlymo atmetimas ir konkurento pasiūlymo priėmimas – Šio akto vykdymo sustabdymas – Konkurso dalyvio, kurio pasiūlymas atmetas, teisėtas suinteresuotumas ginčyti konkurso laimėtojo pasiūlymo tinkamumą)

(2021/C 189/02)

Proceso kalba: graikų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Symvoulio tis Epikrateias

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E.

Atsakovės: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfigon (AEPP), Attiko Metro A.E.

dalyvaujant: SALFO kai Synergates Anonymi Etairia Meletitikon Ypiresion Technikon Ergon – Grafeio Doxiadi Shymvouloi gia Anaptyxi kai Oikistiki AE – TPF Getinsa Euroestudios SL, SALFO kai Synergates Anonymi Etairia Meletitikon Ypiresion Technikon Ergon, Grafeio Doxiadi Shymvouloi gia Anaptyxi kai Oikistiki AE, TPF Getinsa Euroestudios SL

Rezoliucinė dalis

1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo, iš dalies pakeistos 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/23/ES, 1 straipsnio 1 ir 3 dalys, 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktai ir 2a straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad konkurso dalyvis, kuris buvo pašalintas iš viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūros ankstesniame nei šios sutarties sudarymo etape ir kurio prašymas sustabdyti sprendimo, kuriuo jis pašalintas iš šios procedūros, vykdymą buvo atmetas, savo kartu pateiktame prašyme sustabdyti sprendimo priimti kito konkurso dalyvio pasiūlymą vykdymą gali remtis bet koku pagrindu, susijusiu

su Sąjungos viešųjų pirkimų teisės ar ją perkeliančios nacionalinės teisės pažeidimu, įskaitant pagrindus, nesusijusius su trūkumais, dėl kurių jo pasiūlymas buvo atmestas. Šiai galimybei neturi įtakos tai, kad administracinis skundas, paduotas nepriklausomai nacionalinei institucijai, kuri pagal nacionalinę teisę visų pirma turėjo pateikti šis dalyvis dėl sprendimo jį pašalinti, buvo atmestas, jeigu šis atmetimas neįgijo res judicata galios.

(¹) OL C 19, 2020 1 20.

2021 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo (dešimtoji kolegija) sprendimas byloje (*Corte suprema di cassazione* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze / MI (C-870/19), TB (C-871/19)*

(Sujungtos bylos C-870/19 ir C-871/19) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Kelių transporto priemonėse naudojami tachografai – Reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 – 15 straipsnio 7 dalis – Reglamentas (EB) Nr. 561/2006 – Kontrolės vykdymo tvarka – Administracinė sankcija – Tachografo registracijos lapų už einamąją dieną ir prieš taiėjusias 28 dienas nepateikimas – Vienas ar keli pažeidimai)

(2021/C 189/03)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze*

Kitos kasacinio proceso šalys: MI (C-870/19), TB (C-871/19)

Rezoliucinė dalis

1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų, iš dalies pakeisto 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 561/2006, 15 straipsnio 7 dalis ir Reglamento Nr. 561/2006 19 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, kai tikrinamas kelių transporto priemonės vairuotojas nepateikia tachografų registracijos lapų, susijusių su keliomis darbo dienomis per laikotarpį, apimančią patikrinimo dieną ir prieš taiėjusias 28 dienas, patikrinimo vietos valstybės narės kompetentingos institucijos privalo konstatuoti, kad šis vairuotojas padarė tik vieną pažeidimą, ir skirti jam tik vieną sankciją už šį pažeidimą.

(¹) OL C 54, 2020 2 17.

2021 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas (Helsingin hallinto-oikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) byloje, iniciuotoje A

(Byla C-950/19) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrovių teisė – Direktyva 2006/43/EB – Teisės aktų nustatytas metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės auditas – 22a straipsnio 1 dalies a punktas – Teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus įdarbinimas audituojamame subjekte – Veiklos pertraukos laikotarpis – Draudimas užimti pagrindines vadovaujamas pareigas audituojamame subjekte – Nepaisymas – Pažeidimo sunkumas ir trukmė – Frazė „užimti pareigas“ – Apimtis – Darbo sutarties sudarymas su audituojamuoju subjektu – Teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių nepriklausomumas – Išorinis aspektas)

(2021/C 189/04)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Helsingin hallinto-oikeus

Šalis pagrindinėje byloje

A

dalyvaujant: Patentti- ja rekisterihallituksen tilintarkastuslautakunta

Rezoliucinė dalis

2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 84/253/EEB, iš dalies pakeistos 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/56/ES, 22a straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad toks teisės aktų nustatyta auditą atliekantis auditorius, kaip pagrindinis audito partneris, audito įmonės paskirtas atlikti teisės aktų nustatyta auditą, turi būti laikomas užimančiu pagrindines vadovaujamas pareigas audituojamame subjekte, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, nuo to momento, kai sudaro su šiuo subjektu darbo sutartį, susijusią su tomis pareigomis, net jei faktiškai dar nepradėjo dirbti pagal šias pareigas.

⁽¹⁾ OL C 77, 2020 3 9.

2021 m. kovo 23 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Attunda tingsrätt (Švedija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Airhelp Ltd / Scandinavian Airlines System SAS

(Byla C-28/20) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Oro transportas – Reglamentas (EB) Nr. 261/2004 – 5 straipsnio 3 dalis – Bendros kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju – Atleidimas nuo pareigos mokėti kompensaciją – Sąvoka „ypatingos aplinkybės“ – Laikantis teisės aktų reikalavimų surengtas pilotų streikas – „Vidinės“ ir „išorinės“ skrydžių vykdančio oro vežėjo veiklos aplinkybės – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16, 17 ir 28 straipsniai – Neigiamo poveikio oro vežėjų laisvei užsiimti verslu, teisei į nuosavybę ir teisei vesti kolektyvines derybas nebuvimas)

(2021/C 189/05)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Attunda tingsrätt

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Airhelp Ltd

Atsakovė: Scandinavian Airlines System SAS

Rezoliucinė dalis

2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 261/2004, nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinamo Reglamento (EEB) Nr. 295/91, 5 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad skrydį vykdančio oro vežėjo profesinės sąjungos pagal nacionalinės teisės aktuose nustatytas sąlygas ir, be kita ko, laikantis juose nustatyto išpėjimo termino sušauktas streikas, kuriuo siekiama patenkinti šio vežėjo darbuotojų reikalavimus ir prie kurio prisijungė tam tikrų kategorijų darbuotojai, būtini skrydžiui vykdyti, nepatenka į sąvoką „ypatingos aplinkybės“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.

(¹) OL C 85, 2020 3 23.

2021 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (*High Court of Justice, Family Division (England and Wales)*) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) SS / MCP

(Byla C-603/20 PPU) (¹)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 – 10 straipsnis – Jurisdikcija bylose dėl tėvų pareigų – Vaiko pagrobimas – Valstybės narės teismų jurisdikcija – Teritorinė taikymo sritis – Vaiko išvežimas į trečiąją valstybę – Šioje trečiojoje valstybėje įgyta nuolatinė gyvenamoji vieta*)

(2021/C 189/06)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: SS

Atsakovė: MPC

Rezoliucinė dalis

2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinamo Reglamento (EB) Nr. 1347/2000, iš dalies pakeisto 2004 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2116/2004, 10 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis netaikomas tuo atveju, kai konstatuojama, jog prašymo dėl tėvų pareigų pateikimo momentu vaikas buvo įgijęs nuolatinę gyvenamąją vietą trečiojoje valstybėje po to, kai į ją buvo neteisėtai išvežtas arba negrąžintas. Tokiu atveju teismo, kuriam pateiktas prašymas, jurisdikcija turi būti nustatyta pagal taikytinas tarptautines konvencijas arba, jei tokių nėra, pagal šio reglamento 14 straipsnį.

(¹) OL C 28, 2021 1 25.

2021 m. sausio 15 d. Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje ZA, AZ, BX, CV, DU ir ET / Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

(Byla C-25/21)

(2021/C 189/07)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: ZA, AZ, BX, CV, DU ir ET

Atsakovė: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

Prejudiciniai klausimai

1. Jei ieškovas įrodo, kad jo ir REPSOL išimtinio tiekimo, naudojant komercinį pavadinimą, sutartinius santykius (grindžiamus komiso veiklos modeliu arba pardavimu taikant nurodytą referencinę perpardavimo kainą su nuolaida) nacionalinė konkurencijos tarnyba jau išnagrinėjo laiko ir teritorijos atžvilgiu, **ar laikytina, kad šiems sutartiniams santykiams taikomas 2001 m. liepos 11 d. Tribunal de Defensa de la Competencia (Konkurencijos teismas, Ispanija) sprendimas (byla 490/00 REPSOL) ir (arba) 2009 m. liepos 30 d. Comisión Nacional de la Competencia (Nacionalinė konkurencijos komisija, Ispanija) sprendimas (byla 652/07 REPSOL/CEPSA/BP), t. y. įvykdyti Reglamento (EB) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 2 straipsnyje nustatyti reikalavimai, susiję su pareiga įrodyti pažeidimą?**
2. **Jei į pirmesnį klausimą būtų atsakyta teigiamai ir šioje byloje būtų nustatyta, kad sutartiniams santykiams taikomas 2001 m. liepos 11 d. Tribunal de Defensa de la Competencia sprendimas (byla 490/00 REPSOL) arba 2009 m. liepos 30 d. Comisión Nacional de la Competencia sprendimas (byla Nr. 652/07 REPSOL/CEPSA/BP), ar tuomet automatiškai turi būti pripažinta, kad susitarimas yra negaliojantis, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 2 dalį?**

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205).

2021 m. sausio 28 d. Landgericht Ravensburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje F. F., B. A. / C. Bank AG, Bank D. K. AG

(Byla C-47/21)

(2021/C 189/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Ravensburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: F. F., B. A.

Atsakovai: C. Bank AG, Bank D. K. AG

Prejudiciniai klausimai

1. Dėl teisėtumo fikcijos pagal *Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche* (EGBGB) [(Civilinio kodekso įvadinis įstatymas, toliau – EGBGB)] 247 straipsnio 6 § 2 dalies trečią sakinį, 12 § 1 dalies trečią sakinį:
 - a) Ar EGBGB 247 straipsnio 6 § 2 dalies trečias sakinytis ir 247 straipsnio 12 § 1 dalies trečias sakinytis, kiek juose Direktyvos 2008/48/EB ⁽¹⁾ 10 straipsnio 2 dalies p punkto reikalavimams prieštaraujančios sutarties sąlygos pripažįstamos atitinkančiomis EGBGB 247 straipsnio 6 § 2 dalies pirmo ir antro sakinių reikalavimus bei EGBGB 247 straipsnio 12 § 1 dalies antro sakinio 2 punkto b papunkčio reikalavimus, yra nesuderinami su Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies p punktu ir 14 straipsnio 1 dalimi?

Jei atsakymas būtų teigiamas:

 - b) Ar iš Sąjungos teisės, visų pirma iš Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies p punkto ir 14 straipsnio 1 dalies, išplaukia, kad EGBGB 247 straipsnio 6 § 2 dalies trečias sakinytis ir 247 straipsnio 12 § 1 dalies trečias sakinytis negali būti taikomi tiek, kiek juose Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies p punkto reikalavimams prieštaraujančios sutarties sąlygos pripažįstamos atitinkančiomis EGBGB 247 straipsnio 6 § 2 dalies pirmo ir antro sakinių reikalavimus bei EGBGB 247 straipsnio 12 § 1 dalies antro sakinio 2 punkto b papunkčio reikalavimus?

Neatsižvelgiant į atsakymus į pirmiau pateiktus II punkto pirmojo klausimo a ir b punktus:

2. Dėl privalomos informacijos pagal Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalį:

- a) Ar Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies p punktas aiškintinas taip, kad kredito sutartyje nurodytiną dienos palūkanų dydis aritmetiškai turi išplaukti iš sutartyje nurodomos sutartos kredito palūkanų normos?
- b) Dėl Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies r punkto:
- aa) Ar ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad kredito sutartyje pateikiama informacija apie išankstinio paskolos grąžinimo atveju mokėtiną išankstinio grąžinimo kompensaciją turi būti tokia tiksli, kad vartotojas galėtų bent apytikriai apskaičiuoti kompensacijos, kurią privalės sumokėti nutraukdamas sutartį anksčiau nustatyto termino, dydį?
- (jeigu į pirmiau pateiktą klausimą būtų atsakyta teigiamai)
- bb) Ar Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies r punktui ir 14 straipsnio 1 dalies antram sakiniui prieštarauja nacionalinės teisės norma, kurioje nustatyta, kad, nepateikus visos informacijos, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies r punktą, sutarties atsisakymo laikotarpis vis vien prasideda nuo sutarties sudarymo momento, o kredito davėjas tik netenka teisės į kompensaciją kredito išankstinio grąžinimo atveju?
- c) Ar Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies l punktas turi būti aiškinamas taip, kad turi būti nurodyta sudarant kredito sutartį galiojanti, absoliučiu skaičiumi išreikšta palūkanų už pavėluotus mokėjimus norma ar bent galiojanti orientacinė palūkanų norma (šiuo atveju – bazinė palūkanų norma pagal BGB [*Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas, toliau – BGB)] 247 straipsnį), kuria remiantis, pridėjus tam tikrą palūkanų normą (šiuo atveju – penkis procentinius punktus pagal BGB 288 straipsnio 1 dalies antrą sakinį), apskaičiuojama galiojanti palūkanų už pavėluotus mokėjimus norma, išreikšta absoliučiu skaičiumi, ir ar vartotojui turi būti išaiškinta, kas yra orientacinė palūkanų norma (bazinė palūkanų norma) ir kad ji yra kintama?
- d) Ar Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalies t punktas turi būti aiškinamas taip, kad kredito sutarties tekste turi būti nurodomos pagrindinės formaliosios neteisminio apskundimo ir žalos atlyginimo mechanizmo sąlygos?

Jeigu bent į vieną iš II punkto antrojo klausimo a–d punktų būtų atsakyta teigiamai:

- e) Ar Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalies antro sakinio b punktas turi būti aiškinamas taip, kad sutarties atsisakymo laikotarpis prasideda tik tuomet, kai informacija, numatyta Direktyvos 2008/48 10 straipsnio 2 dalyje, buvo pateikta visa ir teisingai?
- Jeigu ne:
- f) Kokie pagrindiniai kriterijai lemia, kad sutarties atsisakymo laikotarpis prasideda nepaisant to, kad nebuvo pateikta visa informacija arba buvo pateikta neteisinga informacija?

Jeigu į pirmesnius II punkto pirmojo klausimo a punktą ir (arba) bent vieną II punkto antrojo klausimo a–d punktų būtų atsakyta teigiamai:

3. Dėl Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatytos teisės atsisakyti sutarties netekimo:

- a) Ar gali būti prarasta Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta teisė atsisakyti sutarties?

Jeigu taip:

- b) Ar netekimas – tai teisės atsisakyti sutarties apribojimas laiko atžvilgiu, kuris turi būti nustatytas parlamento priimtame įstatyme?

Jeigu ne:

- c) Ar teisės netekimas (subjektyviu aspektu) galimas tik tuo atveju, kai vartotojas žinojo apie tebeegzistuojančią teisę atsisakyti sutarties arba kai nežinojo apie ją dėl savo paties didelio aplaidumo ir todėl atsakomybė už nežinojimą tenka jam pačiam?

Jeigu ne:

- d) Ar taisyklių, reglamentuojančių teisės atsisakyti sutarties netekimą, taikymas pagal sąžiningumo principą prieštarauja kredito davėjo galimybei Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalies antro sakinio b punkte nurodytą informaciją kredito gavėjui pateikti vėliau, tokiu būdu inicijuojant sutarties atsisakymo laikotarpio pradžią?

Jeigu ne:

- e) Ar tai suderinama su įtvirtintais tarptautinės teisės principais, kurių Vokietijos teismas privalo laikytis pagal *Grundgesetz* (Pagrindinis įstatymas)?

Jeigu taip:

- f) Kaip teisę taikantis Vokietijos subjektas turėtų išspręsti privalomų tarptautinės teisės reikalavimų ir Teisingumo Teismo reikalavimų koliziją?

4. Darant prielaidą, kad vartotojo turima Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta teise atsisakyti sutarties piktnaudžiaujama:

- a) Ar naudojantis Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta teise atsisakyti sutarties gali būti piktnaudžiaujama šia teise?

Jeigu taip:

- b) Ar prielaida, kad teise atsisakyti sutarties piktnaudžiaujama, yra teisės atsisakyti sutarties ribojimas, kuris turi būti nustatytas parlamento priimtame įstatyme?

Jeigu ne:

- c) Ar daryti piktnaudžiavimo teise atsisakyti sutarties prielaidą (subjektyviu aspektu) galima tik tuomet, kai vartotojas žinojo apie savo tebeegzistuojančią teisę atsisakyti sutarties arba kai nežinojo apie ją dėl savo paties didelio aplaidumo?

Jeigu ne:

- d) Ar kredito davėjo galimybė informuoti kredito gavėją vėliau, kaip tai numatyta Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalies antro sakinio b punkte, ir taip inicijuoti sutarties atsisakymo laikotarpio pradžią pagal sąžiningumo principą yra kliūtis daryti piktnaudžiavimo teise atsisakyti sutarties prielaidą?

Jeigu ne:

- e) Ar tai suderinama su įtvirtintais tarptautinės teisės principais, kurių Vokietijos teismas privalo laikytis pagal *Grundgesetz* (Pagrindinis įstatymas)?

Jeigu taip:

- f) Kaip teisę taikantis Vokietijos subjektas turėtų išspręsti privalomų tarptautinės teisės reikalavimų ir Teisingumo Teismo reikalavimų koliziją?

5. Neatsižvelgiant į tai, kaip bus atsakyta į pirmiau pateiktus klausimus:

- a) Ar su Sąjungos teise, pirmiausia su teise atsisakyti sutarties pagal Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, suderinama tai, kad pagal nacionalinę teisę sudarytos kredito sutarties, kuri susieta su pirkimo–pardavimo sutartimi, atveju, kai vartotojas veiksmingai pasinaudoja teise atsisakyti sutarties pagal Direktyvos 2008/48 14 straipsnio 1 dalį:

- aa) vartotojo reikalavimas, kad kredito davėjas grąžintų sumokėtas paskolos įmokas, tampa vykdytinu tik tuomet, kai jis kredito davėjui perdavė įsigytą daiktą arba pateikė įrodymą, kad išsiuntė daiktą kredito davėjui?

- bb) vartotojo ieškinys dėl jo sumokėtų paskolos įmokų grąžinimo po to, kai įsigytas daiktas buvo grąžintas, atmetinas kaip nepagrįstas, jei kredito davėjas nepavėlavo patvirtinti, kad priėmė įsigytą daiktą?

Jeigu ne:

- b) Ar remiantis Sąjungos teise galima daryti išvadą, kad a, aa ir (arba) a, bb punktuose nurodytos nacionalinės teisės nuostatos yra netaikytinos?

Neatsižvelgiant į tai, kaip bus atsakyta į II punkto pirmąjį–penktąjį klausimus:

6. Ar *Zivilprozessordnung* (Civilinio proceso kodeksas, toliau – ZPO) 348a straipsnio 2 dalies 1 punktas, kiek jis susijęs ir su nutarčių dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimu pagal SESV 267 straipsnio antrą pastraipą, yra nesuderinamas su nacionalinių teismų teise teikti prašymus priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnio antrą pastraipą ir todėl neturi būti taikomas priimant nutartis dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą?

(¹) 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008, p. 66).

2021 m. vasario 2 d. *Bundesgerichtshof* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG / E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL*

(Byla C-62/21)

(2021/C 189/09)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir kasatorė: *Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG*

Atsakovės ir kita kasacinio proceso šalys: *E. Leinfelder GmbH, TL, SW, WL*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 207/2009 (¹) 56 straipsnio 1 dalies a punkte ir Reglamento 2017/1001 (²) 63 straipsnio 1 dalies a punkte reglamentuojama aplinkybė, kad prašymą panaikinti teises į Europos Sąjungos prekių ženklą dėl ženklo nenaudojimo gali paduoti bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba kiekviena interesams atstovaujanti, ieškove ir atsakove teisme galinti būti grupė ar organizacija, reiškia, kad sutartinis susitarimas, kuriuo trečiasis asmuo įsipareigoja Europos Sąjungos prekių ženklo savininkui neteikti prašymo Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai panaikinti Europos Sąjungos prekių ženklą dėl nenaudojimo, yra negaliojantis?
2. Ar Reglamento Nr. 207/2009 56 straipsnio 1 dalies a punkte ir Reglamento 2017/1001 63 straipsnio 1 dalies a punkte reglamentuojama aplinkybė, kad prašymą panaikinti teises į Europos Sąjungos prekių ženklą dėl ženklo nenaudojimo gali paduoti bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba kiekviena interesams atstovaujanti, ieškove ir atsakove teisme galinti būti grupė ar organizacija, suteikia teisę per registracijos panaikinimo procedūrą Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyboje ir Sąjungos teismuose nepaisyti galutinio valstybės narės teismo sprendimo, kuriuo atsakovas įpareigojamas atsiimti savo paties arba per įgaliotą asmenį paduotą prašymą panaikinti teises į Europos Sąjungos prekių ženklą dėl ženklo nenaudojimo?

(¹) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1).

(²) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1).

2021 m. vasario 11 d. Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Gerencia Regional de Salud de Castilla y León / Delia

(Byla C-86/21)

(2021/C 189/10)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Gerencia Regional de Salud de Castilla y León (Kastilijos ir Leono regioninė sveikatos apsaugos valdyba)

Atsakovė: Delia

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal SESV 45 straipsnį ir Reglamento Nr. [492]/2011 ⁽¹⁾ 7 straipsnį draudžiama nacionalinės teisės nuostata, kaip antai 2009 m. liepos 2 d. *Decreto 43/2009* (Dekretas 43/2009) 6 straipsnio 2 dalies c punktas, kuriame neleidžiama pripažinti tam tikros profesijos atstovo kitos Europos Sąjungos valstybės narės viešųjų sveikatos priežiūros paslaugų tarnyboje išdirbto laikotarpio?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar kitos valstybės narės viešųjų sveikatos priežiūros paslaugų tarnyboje išdirbto laikotarpio pripažinimas galėtų būti siejamas su sąlyga, kad visų pirma turi būti patvirtinti bendrieji Europos Sąjungos valstybių narių sveikatos priežiūros paslaugų darbuotojų karjeros sistemų suderinimo kriterijai?

⁽¹⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011, p. 1).

2021 m. vasario 25 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X BV / Classic Coach Company vof, Y, Z

(Byla C-112/21)

(2021/C 189/11)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: X BV

Atsakovai: Classic Coach Company vof, Y, Z

Prejudiciniai klausimai

1. Ar konstatuojant, kad trečioji šalis naudojasi „ankstesne teise“ pagal panaikintos Direktyvos 2008/95/EB ⁽¹⁾ 6 straipsnio 2 dalį,
 - a) pakanka, kad ši trečioji šalis prekybos veikloje iki prekių ženklo paraiškos padavimo naudojosi pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus pripažinta teise, arba
 - b) būtina, kad ši trečioji šalis pagal atitinkamus nacionalinės teisės aktus, remdamasi šia ankstesne teise, galėtų uždrausti prekių ženklo savininkui naudoti prekių ženklą?

2. Ar atsakant į pirmąjį klausimą taip pat svarbu, ar prekių ženklo savininkui taikoma dar ankstesnė (pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktus pripažinta) teisė į žymenį, įregistruotą kaip prekių ženklas, ir, jei taip, ar svarbu, ar prekių ženklo savininkas, remdamasis šia dar ankstesne pripažinta teise, gali trečiajai šaliai uždrausti naudotis jos tariamai „ankstesne teise“?

(¹) 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008, p. 25).

**2021 m. kovo 2 d. Hof van beroep te Brussel (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Proximus NV/ Gegevensbeschermingsautoriteit**

(Byla C-129/21)

(2021/C 189/12)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hof van beroep te Brussel

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Proximus NV

Kita apeliacinio proceso šalis: Gegevensbeschermingsautoriteit

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar Direktyvos 2002/58 (¹) 12 straipsnio 2 dalis, siejama su šios direktyvos 2 straipsnio f punktu ir Bendrojo duomenų apsaugos reglamento (²) 95 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad, jei kitaip nenumato nacionalinės teisės aktai, nacionalinei priežiūros institucijai yra leidžiama reikalauti abonentų „sutikimo“, kaip jis suprantamas pagal Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą, skelbti jo asmens duomenis viešai prieinamose abonentų knygos ir informacijoje apie abonentus, kurią išleidžia pats paslaugos teikėjas arba tretieji paslaugų teikėjai?
- 2) Ar Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 17 straipsnyje numatyta teisė reikalauti ištrinti duomenis turi būti aiškinama taip, kad jai prieštarauja tai, jog nacionalinė priežiūros institucija abonentų prašymą ištrinti jo duomenis iš viešai prieinamų abonentų knygų ir informacijos apie abonentus laiko Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 17 straipsnyje numatytu prašymu ištrinti duomenis?
- 3) Ar Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 24 straipsnis ir 5 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad jiems prieštarauja tai, jog nacionalinė priežiūros institucija iš juose įtvirtintos atskaitomybės pareigos kildina duomenų valdytojo pareigą imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių tolesniems duomenų valdytojams, t. y. telefonijos paslaugų teikėjams ir kitiems abonentų knygų paslaugų ir informacijos apie abonentus teikėjams, kurie gavo duomenis iš pirmesnio duomenų valdytojo, informuoti apie tai, kad duomenų subjektas atšaukė savo pagal Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 ir 7 straipsnius duotą sutikimą?
- 4) Ar Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 17 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ją pažeidžia nacionalinės priežiūros institucijos nurodymas viešai prieinamų abonentų knygų paslaugų ir informacijos apie abonentus teikėjui, iš kurio reikalaujama nebeskelbti tam tikro asmens duomenų, imtis tinkamų priemonių informuoti paieškos sistemas apie prašymą ištrinti duomenis?

(¹) 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (OL L 201, 2002, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 514).

(²) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1).

2021 m. kovo 3 d. Tribunal Constitucional (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Autoridade Tributária e Aduaneira / VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda*

(Byla C-136/21)

(2021/C 189/13)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Constitucional

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Autoridade Tributária e Aduaneira

Atsakovė: VectorImpacto – Automóveis Unipessoal Lda

Prejudicinis klausimas

Ar SESV 110 straipsnis gali būti aiškinamas (atskirai arba siejant jį su SESV 191 straipsniu, visų pirma jo 2 dalimi) taip, kad pagal jį nedraudžiama nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią dėl vidutinio transporto priemonių nuvertėjimo nacionalinėje rinkoje sumažinant mokestį, taikomą naudotoms transporto priemonėms, turinčioms kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse suteiktą galutinę Bendrijos registraciją, neatsižvelgiama į su aplinkosauga susijusią mokesčio dalį, todėl taip apskaičiuota suma gali būti didesnė už tą, kuria apmokestinamos atitinkamos nacionalinės naudotos transporto priemonės?

2021 m. kovo 8 d. Tribunal d'arrondissement (Liuksemburgas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Christian Louboutin / Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl*

(Byla C-148/21)

(2021/C 189/14)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal d'arrondissement

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Christian Louboutin

Atsakovės: Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (⁽¹⁾) 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad už prekių ženklui tapataus žymens naudojimą interneto svetainėje skelbiamoje reklamoje yra atsakingas jos valdytojas arba ekonomiškai susiję subjektai, nes tokioje svetainėje nėra atskiriami paties valdytojo ar ekonomiškai susijusių subjektų pasiūlymai nuo trečiųjų pardavėjų pasiūlymų, įtraukiant tokią reklamą į valdytojo ar su juo ekonomiškai susijusių subjektų komercinį pranešimą?

Ar apie tokį įtraukimą juo labiau galima galvoti dėl to, kad

— interneto svetainėje reklama pateikiama vienodai?

- trečiųjų šalių interneto svetainėse išskylančiųjų langų forma rodomos reklamos plotuose paties valdytojo ir ekonomiškai susijusių subjektų bei trečiųjų pardavėjų reklama rodoma ne išskiriant jos kilmės, bet aiškiai nurodant valdytojo arba ekonomiškai susijusių subjektų logotipą?
 - valdytojas arba ekonomiškai susiję subjektai teikia tretiesiems pardavėjams visapusišką paslaugą, įskaitant pagalbą rengiant reklamas ir nustatant pardavimo kainas, sandėliuojant prekes ir jas siunčiant?
 - valdytojo ir ekonomiškai susijusių subjektų interneto svetainė veikia parduotuvių ir tokių ženklų kaip „geriausiai parduodama“, „paklausiausia“ arba „dažniausiai siūloma“ pagrindu, iš pirmo žvilgsnio aiškiai neatskiriant paties valdytojo ir ekonomiškai susijusių subjektų prekių nuo trečiųjų pardavėjų prekių?
2. Ar 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad už prekių ženklui tapataus žymens naudojimą internetinėje parduotuvėje rodomoje reklamoje iš esmės yra atsakingas jos valdytojas arba ekonomiškai susiję subjektai, jeigu pakankamai informuoto ir protingai pastabaus internauto suvokimu šis valdytojas arba ekonomiškai susijęs subjektas aktyviai dalyvauja šios reklamos kūrime arba ji laikoma sudėtine paties valdytojo komercinio pranešimo dalimi?

Ar tokiam suvokimui turės įtakos šios aplinkybės:

- šis valdytojas ir (arba) ekonomiškai susiję subjektai yra žinomi įvairiausių prekių, įskaitant reklamoje giriamų prekių kategorijai priskiriamas prekes, platintojai;
 - arba tai, kad tokia reklama rodoma naudojant antraštę, kurioje rodomas šio valdytojo arba ekonomiškai susijusių subjektų paslaugos prekių ženklas, o šis prekių ženklas žinomas kaip platintojo prekių ženklas;
 - arba tai, kad šis valdytojas arba ekonomiškai susiję subjektai rodydami šią reklamą kartu teikia paslaugas, kurias paprastai teikia prekių, kurios priskiriamos tai pačiai prekių kategorijai kaip ir reklamoje giriamą prekę, platintojai?
3. Ar 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 9 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad prekių ženklui tapačiu žymeniu pažymėtų prekių siuntimas galutiniam vartotojui vykdant komercinę veiklą ir neturint prekių ženklo savininko sutikimo laikomas naudojimu, už kurį yra atsakingas siuntėjas, tik tuo atveju, jeigu pastarasis iš tikrųjų žino apie tai, kad prekė yra pažymėta tokiu žymeniu?

Ar toks siuntėjas laikomas atitinkamo žymens naudotoju, jeigu jis pats arba ekonomiškai susijęs subjektas galutiniam vartotojui nurodė esantis atsakingas už tokį siuntimą, kuris atliekamas jam pačiam arba ekonomiškai susijusiam subjektui prekę sandėliavus tokiu tikslu?

Ar toks siuntėjas laikomas atitinkamo žymens naudotoju, jeigu jis pats arba ekonomiškai susijęs subjektas, vykdydamas komercinę veiklą, prieš tai aktyviai prisidėjo prie šiuo žymeniu pažymėtos prekės reklamos rodymo arba tokios reklamos tikslais priėmė galutinio vartotojo užsakymą?

⁽¹⁾ OL L 154, 2017, p. 1.

2021 m. kovo 5 d. Tribunal administratif (Liuksemburgas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A, B, C, teisiškai atstovaujamas savo tėvų / *Ministre de l'Immigration et de l'Asile*

(Byla C-153/21)

(2021/C 189/15)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal administratif

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: A, B, C, teisiškai atstovaujamas savo tėvų

Atsakovas: Ministre de l'Immigration et de l'Asile

Prejudicinis klausimas

Ar [2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos] Direktyvos 2013/32/ES ⁽¹⁾ dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos 33 straipsnio 2 dalies a punktas, siejant jį su [2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos] Direktyvos 2011/95/ES ⁽²⁾ dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų 23 straipsniu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 24 straipsniu, gali būti aiškinamas taip, kad pagal jį leidžiama pripažinti nepriimtiniu tarptautinės apsaugos prašymą, kurį savo nepilnamečio vaiko vardu ir interesais jo tėvai pateikė kitoje valstybėje narėje (šioje byloje nagrinėjamu atveju – Liuksemburge) nei ta, kuri iš pradžių suteikė tarptautinę apsaugą tik šio vaiko tėvams, taip pat jo broliams ir seserims (šioje byloje nagrinėjamu atveju – Graikija), motyvuojant tuo, kad šalies, suteikusiai jiems tarptautinę apsaugą, valdžios institucijos dar prieš jiems išvykstant ir prieš gimstant vaikui užtikrins, kad atvykus vaikui ir grįžus kitiems jo šeimos nariams šis vaikas galės gauti leidimo gyventi šalyje kortelę ir tas pačias lengvatas, kurios taikomos tarptautinės apsaugos gavėjams, nors jos neteigia, kad jam asmeniškai bus suteiktas tarptautinės apsaugos statusas?

⁽¹⁾ OL L 180, 2013, p. 60.

⁽²⁾ OL L 337, 2011, p. 9.

2021 m. kovo 12 d. Administratīvā rajona tiesa (Latvija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA / *Latvijas Zinātnes padome*

(Byla C-164/21)

(2021/C 189/16)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administratīvā rajona tiesa

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA

Atsakovė: Latvijas Zinātnes padome (Latvijos mokslo taryba)

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar kelias pagrindines veiklos rūšis, įskaitant mokslinių tyrimų veiklą, vykdanči įstaiga (privatinės teisės subjektas), kurios didžioji pajamų dalis gaunama teikiant švietimo paslaugas už atlygį, gali būti laikoma Reglamento Nr. 651/2014 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 83 punkte apibrėžtu subjektu?

- 2) Ar pateisinama taikyti ekonominės ir neekonominės veiklos finansavimo (pajamų ir išlaidų) proporcijos reikalavimą, siekiant nustatyti, ar tam tikras subjektas atitinka Reglamento Nr. 651/2014 2 straipsnio 83 punkte nustatytą reikalavimą, kad pagrindinis subjekto tikslas būtų vykdyti nepriklausomus fundamentinius tyrimus ar bandomąją taikomąją veiklą arba per rengiamus mokymus, leidžiamus leidinius arba perduodamas žinias plačiai skleisti šios veiklos rezultatus? Jei taip, kokia būtų (**orig. p. 8**) tinkama ekonominės ir neekonominės veiklos finansavimo dalių proporcija, nustatant pagrindinį minėto subjekto veiklos tikslą?
- 3) Ar pagal Reglamento Nr. 651/2014 2 straipsnio 83 punktą pateisinama taikyti reikalavimą, pagal kurį pajamos iš pagrindinės veiklos turi būti vėl investuojamos į atitinkamo subjekto pagrindinę veiklą, ir ar reikia įvertinti kitus aspektus, kad būtų galima konkrečiai apibrėžti pagrindinį projekto pateikėjo veiklos tikslą? Ar gautų lėšų panaudojimas (reinvestavimas į pagrindinę veiklą arba, pavyzdžiui, privataus rėmėjo atveju, išmokėjimas akcininkams kaip dividendų) pakeistų tokį vertinimą, net jei didžioji pajamų dalis gaunama iš mokesčių už mokslą?
- 4) Ar vertinant projekto pateikėjo atitiktį Reglamento Nr. 651/2014 2 straipsnio 83 punkte pateiktai apibrėžčiai esminis veiksnys yra jo narių teisinis statusas, būtent tai, ar projekto pateikėjas yra pagal komercinę teisę įsteigta bendrovė, skirta vykdyti ekonominę veiklą (atlygintą veiklą) siekiant pelno (Prekybos kodekso 1 straipsnis), ar kad jo nariai arba akcininkai yra fiziniai arba juridiniai pelno siekiantys asmenys (įskaitant švietimo paslaugų teikimą už atlygį), arba tai, ar jie įsteigti nesiekiant pelno (pavyzdžiui, kaip asociacija arba fondas)?
- 5) Ar tai, kokią studentų dalį sudaro nacionaliniai studentai ir studentai iš kitų Sąjungos valstybių narių palyginti su užsienio studentais (iš Europos Sąjungai nepriklausančių trečiųjų valstybių), ir aplinkybė, kad projekto pateikėjo pagrindinės veiklos tikslas suteikti studentams tarptautinėje darbo rinkoje konkurencingą, aktualius tarptautinius reikalavimus atitinkantį aukštąjį išsilavinimą ir kvalifikaciją (projekto pateikėjo statuto 5 straipsnis), yra esminiai veiksniai vertinant projekto pateikėjo veiklos ekonominį pobūdį?

(¹) 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL L 187, 2014, p. 1).

BENDRASIS TEISMAS

2021 m. vasario 24 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Braesch ir kt. / Komisija*

(Byla T-161/18) ⁽¹⁾

(Ieškinys dėl panaikinimo – Valstybės pagalba – Banca Monte dei Paschi di Siena prevencinio restruktūrizavimo pagalba – Pirminio patikrinimo etapas – Sprendimas pripažinti pagalbą suderinama su vidaus rinka – Nepriimtiniu grindžiamas prieštaravimas – Suinteresuotojo asmens statusas – Suinteresuotumas pareikšti ieškinį – Teisė pareikšti ieškinį – Priiimtumas)

(2021/C 189/17)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovai: Anthony Braesch (Liuksemburgas, Liuksemburgas), Trinity Investments DAC (Dublinas, Airija), Bybrook Capital Master Fund LP (Didysis Kaimanas, Kaimanų salos), Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP (Didysis Kaimanas), Bybrook Capital Badminton Fund LP (Didysis Kaimanas), atstovaujami advokatų M. Siragusa, A. Champsaur, G. Faella ir L. Prosperetti

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama K. Blanck ir A. Bouchagiar

Dalykas

Pagal SESV 263 straipsnį pateiktas prašymas panaikinti 2017 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimą C(2017) 4690 final dėl valstybės pagalbos SA.47677 (2017/N) – Italija, nauja pagalba ir iš dalies pakeistas Banca Monte dei Paschi di Siena restruktūrizavimo planas.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą.
2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

⁽¹⁾ OL C 190, 2018 6 4.

2021 m. kovo 10 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *AM / EIB*

(Byla T-134/19) ⁽¹⁾

(Viešojo tarnyba – EIB darbuotojai – Darbo užmokestis – Priiimtumas – Prašymo pradėti taikinimo procedūrą pateikimo terminas – Asmens nenaudai priimtas aktas – Geografinio judumo išmoka – Perkėlimas į išorės biurą – Atsisakymas skirti išmoką – Ieškinys dėl panaikinimo ir žalos atlyginimo)

(2021/C 189/18)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: AM, atstovaujamas *avocats* L. Levi ir A. Champetier

Atsakovas: Europos investicijų bankas, atstovaujamas G. Faedo ir M. Loizou, padedamų *avocat* A. Dal Ferro

Dalykas

SESV 270 straipsniu ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 50a straipsniu grindžiamas prašymas, pirma, panaikinti 2017 m. birželio 30 d. ir gruodžio 11 d. EIB sprendimus ir prirėkus 2018 m. lapkričio 20 d. EIB pirmininko sprendimą, kuriuo buvo patvirtinti šie sprendimai, kuriais atsisakyta ieškovui skirti geografinio judumo išmoką, ir, antra, atlyginti ieškovo dėl minėtų sprendimų tariamai patirtą turtinę ir neturtinę žalą.

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2017 m. birželio 30 d. ir gruodžio 11 d. Europos investicijų banko (EIB) sprendimus tiek, kiek jais atsisakyta skirti AM geografinio judumo išmoką.
2. Atmesti likusią ieškinio dalį.
3. EIB padengia savo ir AM bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 155, 2019 5 6.

2021 m. kovo 17 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Alvargonzález Ramos / EUIPO – Ursus-3 Capital, A.V. (URSUS Kapital)*

(Byla T-114/20) ⁽¹⁾

(Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos panaikinimo procedūra – Vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas „URSUS Kapital“ – Prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų – Dalinis registracijos panaikinimas – Reglamento (ES) 2017/1001 18 straipsnio 1 dalis ir 58 straipsnio 1 dalies a punktas – Naudojimo iš tikrųjų įrodymas – Įrodymų vertinimas – Paslaugų kvalifikavimas)

(2021/C 189/19)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovas: Pablo Erik Alvargonzález Ramos (Madridas, Ispanija), atstovaujamas advokatės E. Sugrañes Coca

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama S. Palmero Cabezas

Kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: Ursus-3 Capital, A.V., SA (Madridas)

Dalykas

Ieškinys dėl 2019 m. gruodžio 10 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 711/2019-5), susijusio su registracijos panaikinimo procedūra tarp Ursus-3 Capital, A.V. ir P. E. Alvargonzález Ramos.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš Pablo Erik Alvargonzález Ramos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 129, 2020 4 20.

2021 m. vasario 26 d. pareikštas ieškinys byloje *Swissgrid / Komisija***(Byla T-127/21)**

(2021/C 189/20)

*Proceso kalba: anglų***Šalys***Ieškovė: Swissgrid AG (Arau, Šveicarija), atstovaujama advokatų P. De Baere, P. L'Ecluse, K. T'Syen ir V. Lefever**Atsakovė: Europos Komisija***Reikalavimai***Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:*

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Savo ieškinyje ieškovė prašo panaikinti Komisijos 2020 m. gruodžio 17 d. rašte išdėstytą šios institucijos sprendimą, kuriuo perdavimo sistemų operatoriai (toliau – PSO) buvo informuoti, kad ieškovė neturi teisės dalyvauti Europos standartinių balansavimo energijos produktų mainų platformose, įskaitant ir Transeuropinę pakaitos rezervų biržą (toliau – TERRE), ir TERRE PSO buvo įpareigoti ne vėliau kaip iki 2020 m. kovo 1 d. pašalinti ieškovę iš TERRE platformos. Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais.

1. Ieškinio pirmasis pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu sprendimu buvo neteisingai pritaikyta 2017 m. lapkričio 23 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/2195 (¹) 1 straipsnio 6 dalis:
 - ginčijamu sprendimu pažeidžiama Reglamento (ES) 2017/2195 1 straipsnio 6 dalis, nes jame nustatyta, jog tam, kad ieškovė galėtų dalyvauti Europos standartinių balansavimo energijos produktų mainų platformose, jos dalyvavimas turėtų būti „būtinasis“ sistemos saugumo problemai dėl neplaninių fizinių energijos srautų pašalinti, o reikšmingu kriterijumi laikoma tai, ar dėl Šveicarijos nedalyvavimo „galėtų susidaryti per jos teritoriją perduodami neplaniniai fiziniai energijos srautai, kurie keltų pavojų regiono sistemos saugumui“,
 - ginčijamu sprendimu pažeidžiama Reglamento (ES) 2017/2195 1 straipsnio 6 dalis, nes juo Reglamento (ES) 2017/2195 1 straipsnio 6 dalyje įtvirtintos alternatyvios sąlygos suprantamos kaip kumuliacinės.
2. Ieškinio antrasis pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu sprendimu buvo neteisingai pritaikyta Reglamento (ES) 2017/2195 1 straipsnio 7 dalis:
 - ginčijamu sprendimu pažeidžiama Reglamento (ES) 2017/2195 1 straipsnio 7 dalis, nes juo šio reglamento 1 straipsnio 7 dalies antras sakiny aiškinamas taip, kad jame reikalaujama sudaryti tarpvyriausybinių susitarimų dėl bendradarbiavimo su ES elektros energetikos srityje, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2017/2195 1 straipsnio 6 dalyje įtvirtintą pirmąją alternatyvią sąlygą,
 - ginčijamu sprendimu pažeidžiama Reglamento (ES) 2017/2195 1 straipsnio 7 dalis, nes sprendimas nėra tinkamai pagrįstas ACER ir visų perdavimo sistemų operatorių (PSO) nuomone.
3. Ieškinio trečiasis pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktas ir ieškovės teisės į gynybą, nes Europos Komisija nenagrinėjo jai adresuotuose ieškovės 2020 m. rugsėjo 29 d. ir 2020 m. gruodžio 8 d. raštuose išdėstytų argumentų ir į juos neatsakė.

4. Ieškinio ketvirtasis pagrindas grindžiamas tuo, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktas ir SESV 296 straipsnis, nes: i) jame nėra išdėstyta tinkamų motyvų, kodėl Europos Komisija neatsižvelgė į a) jai adresuotuose ieškovės 2020 m. rugsėjo 29 d. ir 2020 m. gruodžio 8 d. raštuose išdėstytus argumentus, b) visų perdavimo sistemos operatorių nuomonę ir c) ACER nuomonę; ii) ginčijamas sprendimas yra prieštaringas ir nepakankamai motyvuotas.

(¹) 2017 m. lapkričio 23 d. Komisijos reglamentas (ES) 2017/2195, kuriuo nustatomos elektros energijos balansavimo gairės (Tekstas svarbus EEE) (OL L 312, 2017, p. 6).

2021 m. kovo 19 d. pareikštas ieškinys byloje *Saure / Komisija*

(Byla T-151/21)

(2021/C 189/21)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovas: Hans-Wilhelm Saure (Berlynas, Vokietija), atstovaujamas advokato C. Partsch

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2021 m. sausio 27 d. Komisijos sprendimą, kuriuo ji atmetė ieškovo prašymą susipažinti su Komisijos dokumentais ir atsakė pateikti jam kopijas visos nuo 2020 m. balandžio 1 d. siųstos Komisijos korespondencijos su
 - a) su bendrove *BioNTech SE*,
 - b) su Vokietijos federaline kanceliarija dėl bendrovės *BioNTech SE* ir jos gaminių,
 - c) su Vokietijos federaliniu sveikatos apsaugos ministru dėl vakcinų, skirtų kovoti su koronaviruso pandemija, pirkimo,visų pirma dėl bendrovės *BioNTech* siūlomų vakcinų kiekio ir jų pristatymo terminų,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ieškovas turi teisę susipažinti su ginčijamais Europos Komisijos dokumentais pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 (¹) 2 straipsnio 1 dalį.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmąją įtrauką nedraudžiama teisė susipažinti su nagrinėjama informacija. Ieškomas teigia, kad dėl informacijos atskleidimo nebūtų pakenkta jokiems komerciniams fizinio ar juridinio asmens interesams. Jo nuomone, prašomoje informacijoje nėra komercinių paslapčių, kaip tai suprantama pagal Direktyvą (ES) 2016/943 (²).

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmąją pastraipą nedraudžiama teisė susipažinti su nagrinėjama informacija. Ieškovo teigimu, ši nuostata apsaugo tik vykstančius sprendimų priėmimo procesus. Tačiau ieškovo prašymo susipažinti su byla dalykas yra dokumentai, susiję su atsakovės derybomis dėl vakcinų tiekimo. Šios derybos jau baigtos. Be to, egzistuoja viršesnis viešasis interesas atskleisti nagrinėjamą informaciją, nes visoje Europoje jau keletą savaičių vyksta diskusijos dėl Sąjungos įsigytų vakcinų.

(¹) 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

(²) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/943 dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslapčių) apsaugos nuo neteisėto jų gavimo, naudojimo ir atskleidimo (OL L 157, 2016, p. 1).

2021 m. kovo 23 d. pareikštas ieškinys byloje *Saure / Komisija*

(Byla T-154/21)

(2021/C 189/22)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovas: Hans-Wilhelm Saure (Berlynas, Vokietija), atstovaujamas advokato C. Partsch

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti Komisijos sprendimą, kuriuo ji atmetė ieškovo prašymą susipažinti su Komisijos dokumentais (GestDem 2021/0592) ir atsisakė pateikti jam šių dokumentų kopijas:

visų vadinamojo „Valdymo komiteto“ ir „Jungtinės derybų grupės“ parengtų protokolų, santraukų, memorandumų, bylų pastabų, užrašų ir bylų, susijusių su posėdžiais, derybomis, sprendimais, pasiūlymais, protokolais, elektroniniais laiškais, korespondencija paštu, telefono skambučių išklotinėmis – visų pirma su išankstinėmis pirkimo sutartimis – ir susijusių su konkrečiomis sutartimis, sudarytomis su farmacijos įmonėmis dėl COVID19 vakcinų tiekimo kovai su koronaviruso epidemija. Išankstinio pirkimo sutartimis laikomos bet kokios sutartys dėl COVID19 vakcinų pirkimo, tiekimo, užtikrinimo, rezervavimo ar kūrimo ES valstybėms narėms;

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ieškovas turi teisę susipažinti su ginčijamais Europos Komisijos dokumentais pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 (¹) 2 straipsnio 1 dalį. Ieškovo teigimu, Komisijos atsisakymas pažeidžia šią nuostatą.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ieškovo teisei susipažinti su dokumentais nėra taikomas nė vienas Reglamente (EB) Nr. 1049/2001 numatytas galimybės susipažinti su dokumentais nesuteikimo pagrindas. Ieškovas teigia, kad Komisija nepateikė jokių galimybės susipažinti su dokumentais nesuteikimo pagrindų ir kad tokie pagrindai taip pat nėra akivaizdūs.

(¹) 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

2021 m. kovo 22 d. pareikštas ieškinys byloje BZ / ECB**(Byla T-162/21)**

(2021/C 189/23)

*Proceso kalba: anglų***Šalys***Ieškovė:* BZ, atstovaujamas advokato H. Tettenborn*Atsakovas:* Europos Centrinis Bankas**Reikalavimai***Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:*

- panaikinti 2020 m. lapkričio 17 d. ir 2021 m. sausio 12 d. vykdomosios valdybos sprendimus dėl 2020 m. gegužės 28 d. sprendimo byloje T-483/16 RENV vykdymo, nes numatyta nepakankama 50 000 EUR kompensacija ir nustatyta ieškovės konfidencialumo pareiga, kiek tai susiję su 2021 m. sausio 12 d. ECB laišku;
- nurodyti sumokėti ieškovei 30 000 EUR neturtinei ir turtinei žalai, kurią ieškovė patyrė, nes ECB tinkamai neįvykdė 2020 m. gegužės 28 d. sprendimo byloje T-483/16 RENV, atlyginti;
- priteisti iš atsakovo jos ir ieškovei šiame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai*Grįsdamas ieškinį ieškovė remiasi keturiais pagrindais.*

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas SESV 266 straipsnio pažeidimu: ištaisyti panaikintų sprendimų sukeltus padarinius; teisingai atlyginti ieškovei už jai sukeltus nepatogumus; tinkamai ją informuoti apie 2020 m. lapkričio 17 d. vykdomosios valdybos sprendimų įgyvendinimą arba bent jau apie šio sprendimo esminių dalių įgyvendinimą ir leisti jai pasidalyti 2021 m. sausio 12 d. ECB laišku šio banko viduje ir išorėje.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas skaidrumo ir gero administravimo principų pažeidimu bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio pažeidimu.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas rūpestingumo pareigos nesilaikymu, personalo gerovės nepaisymu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 ir 31 straipsnių pažeidimu.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas pareigos motyvuoti pažeidimu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio pažeidimu.

2021 m. kovo 26 d. pareikštas ieškinys byloje QM / Europol**(Byla T-164/21)**

(2021/C 189/24)

*Proceso kalba: prancūzų***Šalys***Ieškovas:* QM, atstovaujamas advokatės N. de Montigny*Atsakovė:* Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūra (Europol)

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2020 m. gegužės 27 d. sprendimą nepratęsti ieškovo neterminuotos darbo sutarties;
- prireikus – panaikinti 2020 m. gruodžio 18 d. sprendimą, atmetantį reikalavimą, ta dalimi, kuria juo papildomi motyvai;
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas klaida, kurią taikydama kandidato vertinimo kriterijus padarė sudaryti darbo sutartis įgaliota tarnyba (toliau – AHCC) atnaujindama ir, konkrečiau kalbant, aiškindama sąvoką „numatomi ateities poreikiai“, dėl kurios, sprendimo priėmimo dieną nebuvo nei sutarta, nei ji buvo apibrėžta.
2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės būti veiksmingai išklaustam prieš priimant atitinkamam asmeniui nepalankų sprendimą pažeidimu.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas gero administravimo pareigos ir ieškovo pagrįstos teisės būti įvertintam, kiek tai susiję su nustatytomis kompetencijomis, būtinomis vykdyti atitinkamas darbo užduotis, pažeidimu. Ieškovas kritikuoja sprendimą, kadangi jis buvo priimtas remiantis stereotipais ir baimėmis, tačiau veiksmingai neištyrus jo gebėjimų.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida, kurią padarė AHCC vertindama ieškovo įgūdžius ir gebėjimus.
5. Penktasis ieškinio pagrindas grindžiamas piktnaudžiavimu teise ir rūpestingumo pareigos pažeidimu.

2021 m. kovo 29 d. pareikštas ieškinys byloje *Amort ir kt. / Komisija*

(Byla T-165/21)

(2021/C 189/25)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovai: Heidi Amort (Jenesien, Italija) ir 31 kitas ieškovas, atstovaujami advokatės R. Holzeisen

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo panaikinti ginčijamą įgyvendinimo sprendimą, jo pakeitimus ir papildymus.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškinys dėl 2021 m. sausio 29 d. Europos Komisijos įgyvendinimo sprendimo C(2021) 698 *final*, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 726/2004 suteikiamas sąlyginis leidimas prekiauti žmonėms skirtu vaistu „COVID-19 Vaccine AstraZeneca – COVID-19 vakcina (ChAdOx1-S [rekombinantinė])“, grindžiamas šiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas: ginčijamas įgyvendinimo sprendimas pažeidžia Reglamento (EB) Nr. 507/2006⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 ir 2 punktus. Ieškovų teigimu, mokslškai įrodyta, kad pasauliniu mastu paplitusi panika dėl tariamai didelio mirtingumo, susijusio su užsikrėtimu virusu SARS-CoV-2, yra nepagrįsta. Be to, PPO ir ES netinkamai konstatavo kritišką situaciją kaip pavojų visuomenės sveikatai.

2. Antrasis ieškinio pagrindas: ginčijamas įgyvendinimo sprendimas pažeidžia Reglamento (EB) Nr. 507/2006 4 straipsnį, nes:
- nėra nustatyta vaisto pavojingumo ir naudingumo balanso, kaip nurodyta Direktyvos 2001/83/EB ⁽²⁾ 1 straipsnio 28a punkte;
 - netenkinama Reglamento (EB) Nr. 507/2006 4 straipsnio 1 dalies b punkto sąlyga, nes panašu, kad pareiškėjas negalės pateikti išsamių klinikinių duomenų;
 - netenkinama Reglamento (EB) Nr. 507/2006 4 straipsnio 1 dalies c punkto sąlyga, nes nebus patenkintas asmenų, kuriems nėra tinkamų vaistų, poreikis;
 - netenkinama Reglamento (EB) Nr. 507/2006 4 straipsnio 1 dalies d punkto sąlyga.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas: Reglamento (EB) Nr. 1394/2007 ⁽³⁾, Direktyvos 2001/83/EB ir Reglamento (EB) Nr. 726/2004 ⁽⁴⁾ pažeidimas.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas: šiuurkštus SESV 168 ir 169 straipsnių ir ES Chartijos 3, 35 ir 38 straipsnių pažeidimas.

⁽¹⁾ 2006 m. kovo 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 507/2006 dėl sąlyginių leidimų prekiauti žmonėms skirtais vaistais, kuriems taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 726/2004 (OL L 92, 2006, p. 6).

⁽²⁾ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69).

⁽³⁾ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1394/2007 dėl pažangiosios terapijos vaistinių preparatų, iš dalies keičiantis Direktyvą 2001/83/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 (OL L 324, 2007, p. 121).

⁽⁴⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 726/2004, nustatantis Bendrijos leidimų dėl žmonių skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiantis Europos vaistų agentūrą (OL L 136, 2004, p. 1; specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 34 t., p. 229).

2021 m. kovo 29 d. pareikštas ieškinys byloje *Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale ir kt. / Komisija*

(Byla T-166/21)

(2021/C 189/26)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovai: *Autorità di sistema portuale del Mare Ligure occidentale* ir 15 kitų ieškovų, atstovaujamų advokatų F. Munari, I. Perego, G. Roberti, S. Zunarelli

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti Komisijos sprendimo 1, 2, 3 ir 4 straipsnius;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškinys pareikštas dėl 2020 m. gruodžio 4 d. Komisijos sprendimo Nr. C (2020) 8498 *final* dėl Italijos įgyvendintos pagalbos schemos SA.38399 2019/C (ex 2018/E) – Uostų apmokestinimas Italijoje.

Šiuo sprendimu valstybės pagalba pripažintas atleidimas nuo pelno mokesčio, kuriuo naudojasi Italijos uostų sistemos institucija.

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi šiais pagrindais ir argumentais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad sprendimas yra klaidingas ir pažeidžia SESV 107 straipsnio 1 dalį tiek, kiek jame tvirtinama, kad Uostų sistemos institucija (*Autorità di Sistema Portuali*) ekonominę veiklą vykdo pagal Komisijos apibrėžtas sąlygas. Šiuo klausimu teigiama, kad Komisija klaidingai manė, kad ji gali perkelti praktikoje ir jurisprudencijoje nustatytus kriterijus, susijusius su kitų valstybių narių uostais ar kitomis infrastruktūros rūšimis, pažeisdama bendrus vienodo požiūrio ir gero administravimo principus.
 2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad sprendimas yra klaidingas ir pažeidžia SESV 107 straipsnio 1 dalį tiek, kiek Komisija neteisingai vertino Italijos argumentus, susijusius su rinkos neegzistavimu, nes nacionalinio įstatymų leidėjo pasirinkimu šis sektorius nėra atviras konkurencijai.
 3. Be to, Komisija pažeidė SESV 345 straipsnį, SESV 3, 7 ir 121 straipsnius, taip pat nepaisė daugelio ES teisės principų, nes neįvertino, kad Sutartis neturi įtakos valstybių narių teisei išlaikyti uostų turto ir infrastruktūros valstybinę nuosavybę ir išimtinai patikėti bei rezervuoti jų reguliavimą ir administravimą infra valstybiniam subjektui, kaip Uostų sistemos institucija.
 4. Sprendimas yra klaidingas ir pažeidžia SESV 107 straipsnio 1 dalį tiek, kiek:
 - jame nuspręsta, kad buvo perduoti valstybės ištekliai;
 - laikoma, kad Uostų sistemos institucijai taikoma apmokestinimo tvarka yra selektyvi; ir
 - laikoma, kad Italijos uostams taikoma apmokestinimo tvarka gali iškreipti konkurenciją ir prekybą tarp valstybių narių.
 5. Taip pat sprendimui trūksta tyrimo ir motyvų.
-

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos
leidinių biuras
L-2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT